

ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

= ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ =

Διευθυντής Δελτίου	Περ. Γ' - Σταφ. Έτος 1959-60	Έπι τῆς ὕλης
ΛΟΥΚ. Σ. ΛΟΥΚΑΣ	43-44, Σ/βριος - Όκ/βριος 1959	Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΥΣΧΕΡΗΣ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Τὴν 20-10-59 εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν ἀπογευματινὴν ἑφημερίδα «Ἔθνος» ἐδημοσιεύθη συνέντευξις τοῦ διευθυντοῦ Ἱηρησιῶν τοῦ Α.Σ.Ο. κ. Λουκ. Σ. Λουκά σχετικῶς μετὰ τὴν παρουσιαζομένην σήμερον δυσχερῆ θέσιν τῆς κορινθιακῆς σταφίδος καὶ τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἐξυγιάνσιν τῆς ὄλης καταστάσεως. Δημοσιεύομεν ὀλοκληρὸν τὴν συνέντευξιν λόγῳ τῆς σπουδαίουτητος τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα διεξοδικῶς ἀντιμετωπίζονται καὶ ἀναλύονται ἐν αὐτῇ.

Ἡ Ἑλλάς συγκαταλέγεται μετὰξὺ τῶν κυριωτέρων σταφιδοπαραγωγῶν Χωρῶν τοῦ Κόσμου, ἀν μὴ ἡ κυριωτέρα, δεδομένου ὅτι ὁ ὄγκος τῆς ἐτήσιας παραγωγῆς σταφίδων (κορινθιακῆς καὶ σουλτανίνας) ἀντιπροσωπεύει τὰ 25 ο)ο τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς καὶ ὅτι τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῶν ἑλληνικῶν σταφίδων εἰς τὸν συνολικὸν ὄγκον τῆς παγκοσμίου ἐμπορικῆς (ἐξαγωγαί) διακινήσεως τοῦ εἶδους ἀνέρχεται εἰς 35 ο)ο. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐθνικοοικονομικῆς ἀπόψεως θεωρουμένη, ἡ σταφιδοκαλλιέργεια διὰ τὴν Ἑλλάδα διαδραματίζει σημαντικώτατον ρόλον δεδομένου ὅτι τὸ ἐξ αὐτῆς ἀκαθάριστον προϊόν ἐγγίζει τὸ ἐν δισεκατομμύριον δραχμῶν, τὸ δὲ ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν τῶν σταφίδων

εἰσαγόμενον συνάλλαγμα ἀναλογεῖ εἰς τὰ 16 ο)ο τοῦ συνολικῶς κτωμένου τοιούτου ἐκ τῶν πάσης φύσεως ἐξαγωγῶν.

Καθ' ὅσον, εἰδικώτερον, ἀφορᾷ τὴν κορινθιακὴν σταφίδα, διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ κυρίως ἐνδιαφερόμεθα ἐνταῦθα, ἐπι συνολικῆς, ἐτήσιας μέσης, παραγωγῆς κυμαινομένης μετὰξὺ 95—100 χιλ. τόννων, ἡ Ἑλλάς παράγει τοὺς 85 χιλιάδας περίπου, τοῦτέστιν τὰ 85—90 ο)ο, τοῦ ὑπολοίπου παραγομένου ἐν Αὐστραλίᾳ. Κατὰ ταῦτα ἡ παραγωγή κορινθιακῆς σταφίδος ἀποτελεῖ, οὐσιαστικῶς, μονοπώλιον τῆς Χώρας μας. Αἱ ἐκ τῶν δύο τούτων παραγωγικῶν Χωρῶν ἀντλούμεναι προμήθειαι κορινθ. σταφίδος ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν Χωρῶν, ἀνερχόμεναι, ἐν συνόλῳ, εἰς 70—75 χιλιάδας τόννου, ἐπιμερίζονται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς παραγωγῆς ἐκάστης, ἤτοι τὰ 85—90 ο)ο ἐξ Ἑλλάδος καὶ τὰ ὑπόλοιπα 10—15 ο)ο ἐξ Αὐστραλίας.

Αἱ ἐξ Ἑλλάδος ἐξαγωγαί κατευθύνονται, σχεδὸν ὀλοκληρωτικῶς, πρὸς Εὐρωπαϊκὰς Χώρας καὶ μάλιστα τὰ 40 ο)ο εἰς τρεῖς μόνον ἐκ τούτων, τὸ Ἦνωμ. Βασίλειον (Ἀγγλία), τὴν Ὀλλανδίαν καὶ Δυτ. Γερμανίαν. Ἐκ τούτων πάλιν, ἡ πρώτη ἀπορροφᾷ τὰ 70—80 ο)ο.

Οὕτω τὸ πλεονέκτημα τῆς Ἑλλάδος,